

Kolping Romania

Str. Alexandru Petőfi, Nr. 27
Braşov, RO-500107

Tel./Fax: 0040-268-512325

E-mail: office@kolping.ro

Web: www.kolping.ro

Kolping – 150 de ani în România!

Vechi și totuși tânăr!

Anul acesta, se împlinesc 150 de ani de la înființarea primei Asociații a Calfelor Catolice din România. După cel de al doilea război mondial această asociație își schimbă denumirea în Familia Kolping, după numele fondatorului.

Adolph Kolping s-a născut în anul 1813, în localitatea Kerpen/Germania. După ce a fost calfă și mai târziu cizmar, se decide să devină preot. Adolph Kolping a cunoscut viața grea a calfelor și scopul lui concret a fost să le ofere acestora un cămin și orientare în viață.

După ce înființează prima Asociație a Calfelor Catolice în Köln, în anul 1849, această Mișcare i-a amputat, răspândindu-se în toată Germania, Austria, Elveția, Italia, Ungaria, Croația, Olanda, Belgia până în Statele Unite ale Americii.

Membri Kolping își asumă următoarea declarație de misiune:

"Noi vrem să fim creștini convingători cu vorba și cu fapta, în meserie, să fim alături de familie cu dragoste și devotament, să trăim și să acționăm ca cetățeni responsabili"

În anul 1858, în București s-au pus bazele primei Asociații a Calfelor Catolice din România, urmând ideea preotului Adolph Kolping de asociere a tinerilor pentru a fi buni creștini într-o societate marcată de revoluția industrială.

Primul membru Kolping care a început demersurile înființării unei asociații în București, a fost A. Walter, înregistrat cu numărul 2054 la asociația din Köln fiind primit de Adolph Kolping personal în data de 5 noiembrie 1854 în asociație.

A. Walter îi trimite o scrisoare lui Adolph Kolping în care face o relatare în vara anului 1858:

„În data de 26 iulie, am plecat din Viena spre București. La plecare, am primit din partea Preacucernicului Praeses Dr. Gruscha misiunea pe cât posibil, să înființăm o asociație în București și am primit o scrisoare în acest sens pentru Pater Raymund Feistritzer. Împreună cu o altă calfă din Bavaria ne-am străduit din plin să-i îndeplinim dorința praeses-ului din Viena. Eu sper că vom reuși fiindcă ne sunt alături Pater Raymund și secretarul episcopal Dr. Richter, care consideră importante aspectele legate de o asociație și se implică din plin în vederea înființării.

Aici se găsesc mulți tineri, și anual sosesc alții, din cele mai diferite regiuni ale Germaniei și dintre care mulți sunt răvășiți de un curent al necredinței și al păcatului și în pericol

să-și distrugă trupul și sufletul. Căci aici, în țara tuturor libertăților, necredința și păcatul sunt mai mari decât în orice alt oraș al Germaniei ...”

„Eu am adunat câteva calfe, dintre care o parte sunt deja membri. Ne lipsește un local de întâlnire, iar aici totul este foarte scump, ne lipsesc persoane pricepute care pot instrui și maiștri destoinici pentru Consiliul de Conducere. Secretarul ne-a facilitat să ne întâlnim în sălile de clasă de la școală. Până acum cei care instruiesc sunt numai persoane consacrate, dar așteptăm colegi din Steyermark și Graz. Preacucernicul secretar tocmai ne-a promis ca până la prima duminică de Advent să înființeze asociația, chiar dacă va fi una mică și destul de sărăcăciasă. Noi suntem cu toții neexperimentați în toate cele necesare și deoarece copiii cei buni se roagă pentru a primi un sfat de la părintele lor, rugăm pe Precucernicul nostru Părinte comun Adolph Kolping să ne sprijine cu sfaturi și pilde ” (Rhein. Volksbl./Foile populare ale Rinului 1858, S./pag. 749)

„În anul 1859, la data de 2 februarie, Asociația Calfelor Catolice din București era înregistrată în evidențele lui Adolph Kolping ca asociația cu numărul 200 ca fiind deja înființată” (Rhein. Volksbl./Foile populare ale Rinului 1859, S./pag. 111)

„Din prima asociație fac parte 16 membri. Pater Raymund Feistritzer a preluat prelegerile religioase pentru asociație, iar Dr. Richter predă calfelor: socotitul și caligrafia. Un profesor de muzică s-a oferit deasemenea să predea” (Rhein. Volksbl./Foile populare ale Rinului 1859, S./pag. 127)

A urmat înființarea altor asociații în Timișoara, Siret, Arad, Oradea, Satu Mare, Sibiu, Alba Iulia, Carei, Baia Sprie. După primul război mondial se constată un avânt în dezvoltarea asociațiilor. Au fost înființate asociații noi în: Brașov, Cârlibaba Nona, Cluj, Lugoj.

În anul 1923, capelanul Paul Oswald, praeses al Familiei Kolping Oradea a preluat inițiativa înființării unei organizații centrale, în vederea înființării de asociații în toate orașele mari ale Transivaniei, pentru a putea oferi calfelor, un al doilea cămin. Paul Oswald a călătorit în vara anului 1926, vizitând toate asociațiile, informându-se despre starea și activitățile de asociație și dorind să discute cu cei din conducere despre mult dorita înființare.

„În data de 5 decembrie 1926 au răspuns invitației următorii: Johann Wieland din Baia Sprie, Franz Ürlak din Satu Mare, Anton Bakódi, praeses din Carei, și Loy Opssald din Sibiu. Înainte de masă, a avut loc prima parte a conferinței, condusă de către Dr. Andreas Lestyán, Prelat Papal și paroh în Oradea. Paul Oswald a subliniat necesitatea

înființării organizației, cei prezenți recunoscând această utilitate. Apoi a fost luată decizia înființării, fiind citit Statutul organizației cu sediul în Oradea.

Președintele organizației a fost ales Prelatul Dr. Andreas Lestyán, iar ca secretar central Paul Oswald. În scurtă vreme au fost înființate asociații în Gheorghieni, Miercurea Ciuc, Targu Mureș, Turda, Reghin, Tășnad, Odorheiu Secuiesc, Foieni, Gheorghieni.

Mai departe în Seini, Sanislău, Seleușeni, Pâncota, Dej, Lăzarea, Făgăraș.

Activități pline de aplomb cunosc asociațiile din Siret și Câmpulung. În vederea sprijinirii activităților de asociație și a organizării unor servicii de voluntariat, maestrul Josef Stader, este trimis în România de către Secretariatul General din Köln, acesta activând cu preponderență în Bucovina, în Siret, Cârlibaba și Cernăuți, Gura Humorului, Radauți cât și în Iași, Codrii Cosminului, București, Sibiu și Brașov”.

(Mitt. 1933, Heft 2, S.15)

În anul 1940, organizația număra 55 de asociații cu 2.500 de membri.

„În unele locuri se constată că se lucrează cu bucurie, curaj și angajament, pentru salvarea familiei și a meseriașilor. În foarte multe localități se întâlnește sistemul un copil sau fără copii, de aceea activitățile Kolping în România ar trebuie să vizeze punctele cheie: familia și profesia. Cine anume ar putea să fie un îndrumător mai bun decât Adolph Kolping!? În alte locuri, din păcate, se constată lipsa înțelegerii de sine, a ceea ce înseamnă munca Kolping. Nu anumite motive naționale sunt cauzele privind necunoașterea și lipsa de apreciere pentru activitatea Kolping, ci necunoașterea intențiilor și a modului de a oferi sprijin. Dacă s-ar putea reflecta la aceste aspecte, înainte de a fi prea târziu? Cu atât mai mult, este îmbucurătoare munca curajoasă și jertfa depusă de cler, pe căile lui Kolping. Binecuvântarea și roadele nu vor lipsi!”

(Scrisoare către Praesidens, 1937, Heft 1, S.29)

Binecuvântarea și roadele nu vor lipsi! După 1948, scepticii au considerat această dorință, această profecție, că ar fi fost ceva peste măsură, deoarece după perioada zbucimată de la sfârșitul anilor 30, a celui de al doilea război mondial și a instaurării bolșevismului în România, Mișcarea Kolping și-ar fi găsit definitiv sfârșitul.

La 1 mai 1991, la inițiativa domnului preot Alfred Weiss și cu sprijinul Eminenței sale, Cardinalul Alexandru Todea se înființează Familia Kolping Blaj. Astfel, au fost create premisele dezvoltării Kolping România.

Ceremonia de beatificare a fost celebrată de către Papa Ioan Paul al II-lea, în Piața San Pietro din Roma, la 27 octombrie 1991 în prezența a zeci de mii de pelerini, la aniversarea a 100 de ani de la apariția Enciclicei sociale *Rerum novarum*. Însemnătatea operei lui Adolph Kolping s-ar putea cuprinde în trei coordonate: mijlocitoare de comunitate, dătătoare de motivație socială și conferitoare de sens. Această semnificație triplă înseamnă pentru noi un impuls pentru comunitate, pentru angajamentul social și pentru credința noastră proprie. Alături de Episcopul Ketteler din Mainz, Adolph Kolping este considerat un deschizător de drumuri în ceea ce avea să fie mai târziu Învățătura Social Creștină, fiind considerat unul dintre principalii reformatori sociali ai sec. XIX.

1991	4 „Familii Kolping”: Blaj, Caransebeș, Sighișoara și Oțelu Roșu
1992	22 „Familii Kolping” Formarea primului Consiliu Director la nivel central, compus din reprezentanții primelor 5 „Familii Kolping”, Pr. Alfred Weiss, reprezentant din partea Kolping Internațional, și secretarul central
1993	32 „Familii Kolping” Prima Adunare Generală și se constituie „Organizația Centrală a Familiilor Kolping din România”
1994	Înființarea Organizației „Kolping Alba”
1995	44 de „Familii Kolping”, cu 1.800 de membri Recunoașterea juridică a „Organizației Centrale a Familiilor Kolping din România”, cu sediul în Timișoara
1996	58 de asociații, cu 2.250 de membri
1997	68 de asociații, cu 2.750 de membri Sediului central se muta la Brașov. Înființarea Organizației „Kolping Banat”
1998	Înființarea Organizației „Kolping Moldova”
2000	82 de asociații, cu 4.479 de membri Se înființează Organizația „Kolping Alba-Făgăraș”
2002	107 asociații, cu peste 6.000 de membri
2007	85 asociații, cu 3.037 de membri

Cine și-ar fi putut imagina atunci, acum 150 de ani că într-o asemenea încăpere, cele 16 persoane vor deveni astăzi, în secolul 21 câteva mii?

Prin cei 3.037 de membri, cele 85 de asociații locale și 4 organizații regionale, Kolping România alcătuiește astăzi o rețea socială. Este o organizație independentă care acționează în mod responsabil în Biserică și societate.

Scopul nostru este să oferim servicii și ajutor atât membrilor, cât și altora prin activitățile membrilor noștri, să favorizăm bunăstarea generală și să acționăm pentru înnoirea permanentă a Bisericii și a societății.

Asociațiile și comunitățile sunt adevărate centre de cristalizare pentru ceea ce se dorește a fi societatea civilă. În astfel de structuri, veritabile școli ale democrației, se formează politicienii responsabili de mâine.

Comunitatea noastră este una catolică, de acțiune și formare, concepută într-un mod democratic. Biserica nu are voie să se retragă din fața problemelor sociale și să renunțe să-și articuleze interesele în mediul politic. Societatea are nevoie de politicieni destonici, iar creștinii trebuie să fie acolo unde se iau deciziile.

Pe zi ce trece observăm multiplele obstacole din jurul nostru, problemele devin complexe, situațiile sunt tot mai dificile și alambicate. Noi avem nevoie de răspunsuri și reacții imediate, care să fie la fel de complexe. Toate acestea solicită o pregătire profundă, pe multiple planuri.

În cadrul rețelei noastre au loc anual zeci de prelegeri, seminarii, întâlniri și acțiuni la care în mod uimitor participă mii de persoane. Seminariile inițiate au schimbat mentalitatea privind inițiativa proprie și dorința de a ne identifica un drum propriu. Relațiile de parteneriat, continuate pe parcursul multor ani ne-au redat încrederea și ambiția necesară dezvoltării.

În România, am creat întreprinderi sociale încă din anii de după 89 având la bază convingerea că și prin acest mod se mai pune o piatră de temelie la procesele de schimbare dorite și reclamate de toată lumea.

La cursurile de calificare și formare profesională au participat deja mii de persoane. Avem astăzi dorința de a aprofunda și de a contribui la schimbarea atât de necesară privind modul în care decurge formarea profesională astăzi în România. În acest domeniu ducem o muncă de pionierat și dezvoltăm proiecte inovative.

Prin temele și activitățile noastre suntem prezenți în Biserică și în societatea civilă. Dorim cu ocazia Jubileului de 150 de ani să deschidem teme centrale de activitate care să reliefeze poziția noastră de asociație catolică în societatea civilă: familie, tineret, profesie, credință, formare politică și parteneriat.

Pentru ceea ce ne dorim să facem, avem următorul mesaj lăsat de Adolph Kolping:

*"Putem înfăptui multe,
Numai atunci când vrem să aibă trăinicie,
Putem realiza lucruri mari
Când cei pricepuți se asociază"*

Eduard Dobre
Secretar central

București, 16.12.2008